

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 876/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Савић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., коју заступа пуномоћник Мирослав Ристић, адвокат из ..., и ДД из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2803/22 од 09.09.2022. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2803/22 од 09.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2803/22 од 09.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7125/20 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу одржаја стекао право својине на $\frac{1}{2}$ дела катастарске парцеле бр. .. површине 1569 м², уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., што су тужени дужни да признају и трпе промену права својине у катастарским и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој ГГ накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2803/22 од 09.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине тужиоца по основу одржаја на одређеној парцели тужених. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили применом одредби члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, а код утврђења да тужилац нема савесну ни закониту државину непокретности у периоду дужем од двадесет година. Тужилац наводи ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничноправној ствари.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења у сваком конкретном случају чињеница релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.11.2016. године. У тужби је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, коју је прихватио и другостепени суд.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме означена и утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, применом одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**